

ren og de af mindretallet stillede ændringsforslag og udtaler følgende:

Mindretallet havde helst set, at spørgsmålet om den kommende finansiering af radio- og tv-virksomheden og herunder om den eventuelle sponsorering heraf havde afventet revisionen af TV 2-lovgivningen. Dette har et flertal i Folketingets Kulturudvalg beklageligvis ikke været enig i. Radio- og tv-lovgivningen bliver dermed ved med at fremstå som et uoverskueligt lappesværk, som det er meget svært at få samlet overblik over både for politikere, administratorer, producenter og brugere af udsendelserne.

Der er for mindretallet ingen tvivl om, at sponsorering ligesom reklamefinansiering påvirker programindholdet og programfladen i radio og tv. Når mindretallet alligevel på de betingelser, som fremgår af de stillede ændringsforslag og bemærkningerne hertil, vil acceptere en vis sponsorvirksomhed i de medier, der i forvejen er reklamefinansieret, skyldes det dels, at reklamevirksomhed og sponsorvirksomhed i den virkelighed, der ligger uden for de politiske hårtrukne definitioner, er svære at skelne fra hinanden og dels, at der muligvis ad den vej lidt efter lidt kan frigøres nogle licensmidler, som kan komme den rent licensfinansierede Danmarks Radio til gode.

Mindretallet opfordrer Folketinget til at tiltræde mindretallets ændringsforslag, der vil betyde en stramning af sponsorreglerne dér, hvor sponsorering i medierne bliver tilladt.

Mindretallet understreger endvidere, at medievirksomheder hører ind under sponsoreringsreglerne i de stationer, hvor sponsorering er tilladt. Hvis de som foreslået undtages fra reglerne, bliver der et »hul« i loven, som kan udnyttes af f.eks. musikvideo- og grammofoonpladeproducenter og af mærkevareproducenter, der har opkøbt lyd- og billedvirksomheder.

Mindretallet understreger endelig, at børne- og ungdomsprogrammer ikke må sponsoreres.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (SF):

1) Nr. 4 udgår.

Af *kommunikationsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

2) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 15 i ændres »§ 19 d« til: »kapitel 3 a.«

Af et *mindretal* (SF):

3) I den under nr. 8 foreslåede nye § 19 f ændres i *stk. 2, 1. pkt.*, »begyndelse eller slutning eller begge steder.« til: »begyndelse og slutning.«

Af *kommunikationsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2

4) Paragraffen affattes således:

»§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 1990.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Reklamefinansiering er i dag ikke tilladt i Danmarks Radio. Det samme bør være tilfældet med sponsorering, da sponsorering uundgåeligt vil påvirke både programplanlægningen og programfladen i Danmarks Radio, som derved ikke længere med sikkerhed vil kunne leve op til sin alsidighedsforpligtelse.

Til nr. 2

Ændringsforslaget vedrører lovens § 15 i, som nærmere angiver, i hvilket omfang de regler, som gælder for den ordinære varige lokale radio- og fjernsynsvirksomhed, også skal gælde i forbindelse med de såkaldte »engangstilladelser«. Denne type tilladelser angår benyttelsen af fællesantenneanlæg – og andre kabelanlæg til lokaler, som anvendes til privat beboelse – til selvstændig programvirksomhed i enkeltstående tilfælde.

Ifølge lovens § 3 a, nr. 4, kan et lokalt radio- og fjernsynsnavn »i særlige tilfælde tillade, at programmer om enkeltstående begivenheder af lokal karakter fordeles i kortere perioder inden for et lokalt område«. Hvis der ikke skulle være oprettet et lokalt navn for området, vil tilladelserne eventuelt kunne udstedes af Udvalget vedrørende Lokal Radio og TV.